

21. marca 2020

Milá pani prezidentka, Ľaputová,

Volám sa Erika Grajciarová a som žiačkou 6. ročníka Základnej školy s materskou školou Ľ. Durcoviča v Batine. Vôľodne som plánovala napísať Vám niečo o probléme nedostatočnej ochrany životného prostredia, o tom, ako sme káčati na našej škole zodpovedne separovať odpad v jednotlivých triedach, školskej jedálni, zboryni a spoločných priestoroch. Dokonca máme na chodbe komposter, kde nám biologický odpad rozkladá rodinka dážďoviek. Už sme sa tešili na prvé jarne lúče, aby sme si vyhradili naše vyžšene náhony a pripravili sa na outdoorové vyučovanie. Teraz sa veľko zmenilo. To, čo sme doteraz počúvali od amasadorov organizácie Uniaf, že niektorí naši rovesníci nemajú to šťastie, aby sa učili v školách, alebo im prístup k vzdelaniu rakatujú, sme medokážali pochopiť. Aj my sme chceli ostať doma, mať dlhý prákdniny, učiť sa len online a nechodiť do školy. Teraz sme doma, v núternej karanténe, vďaka šíreniu nového vírusu COVID 19.

Ležím si v posteli a rozmýšľam: "Ču to želané prákdniny?" Musíme byť doma, nosiť ochranné rúško, počúvame o rastúcom počte nakazených ľudí. Televízor náš omrzel, mobil a internet predsa nenahradí reálnych kamarátov. Čítim sa ako nákeň bez kontaktu s priateľmi, rodinou. Na uliciach je pusto,

nepočítá žiaden brík a pultierky v parku hrajú prázdnosťou.
Chýba mi kontakt so spolužiakmi, dokonca si myslím, že mi chýba
naša pani bielehá učiteľka, pani riaditeľka, újo školník aj všetky
kuchárky. Život sa znovu nastavil, my len čakáme čo bude
nasledovať. Začínam si vážiť povolanie lekárov, sestričiek,
predavaciek ale aj krajčirov. Veľkí sa domkli a pomáhajú
ako len môžu prekonať a zakaľujú ten strašný celosvetový
vírus. Som len dieťa, ale vidím strach v očiach mojej mamy
a otca. Chcem im pomôcť a už mi nerobí problém učiť sa
robiť na diaľku domáce úlohy, pomáhať s domácimi prácami.
Asi sme dlho žili v dostatku, neverili si dary prírody, milie,
ľudia zabudli na vďaka, rešpekt, úctu a pokoru. "Korona vírus"
nás vystrašil, ale aj sjednotil. Zabudli sme na nezávislosť
a hnev. Materiálne veci stratili svoj význam.

Dokujem pani prezidentka, že ste ma vypočuli a mohla som
napísať niekomu o svojich obavách a strachu, ktorý prežívam.
Verím že politici, obyčajní ľudia rovnakú situáciu a život
sa vrátia do starých koláží.

Y pozdravom Eva.

Grajčárová

12.5.20

